

SZERKESZTŐI IRODA:

Belmagyar-utca 47-ik szám, hová a lap szellemi részét illető közlemények czimzendők.

AZ ELLENZÉK ELŐFIZETÉSI DÍJA.

Egész évre 16 frt. v. 32 korona. Negyed évre 4 frt v. 8 korona. Félévre 8 frt. v. 16 korona. 1 hóra 1 frt 50 kr. v. 3 korona.

Egyes szám ára 5 kr. vagy 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Telefon szám: 9.

POLITIKAI ÉS TARSADALMI NAPILAP.

Telefon szám: 9.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belközép-utca 33-ik szám.

HIRDETESI DÍJAK:

Egy négyszög centiméternyi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek. Reclam sora 1 frt. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Hivatalos közlemények sora: 5 frt.

Nyilttéri ezilkek:

garmond sora után 20 kr. fizetendő.

Pünkösdi királyság.

Kolozsvár, január 16.

A Bánffy-kabinet felett nem lehet egyhamar napirendre térni.

Bánffy a mily könnyelműen vállalkozott a kabinetalakításra, épp oly könnyen fogadta a kosarakat, melyeket a kiszemelt jelöltektől kapott és egész bohém feltűtésséggel ment tovább, helyesebben szólva: ment le jobbra minisztereket keresni.

Nem volt ebben semmi megfontolás és semmi számítás. Vagyha volt benne számítás, legfeljebb annyiból állott, hogy annál jobb, minél középszerűbb a kabinet, legalább nem lesz lényeges, szembeötlő eltérés a miniszterium feje és a tagjai között.

Bizonyára ezen alapszik a Bánffy Dezső vállalkozása, aki lehetetlen, hogy már bevégzett államférfiúnak tartsa magát. Ilyen hirtelen tán még ő sem hiszi el önmagáról, hogy volt az életében, a multjában, az eddigi köztevékenységében és annak sikereiben valami, ami jogosulttá teszi, hogy egyszerre a miniszterelnöki szék foglalja el és intézze Magyarország sorsát, mely mégis fontosabb egy kicsit, mint a Besztercze-Naszód vármegye dolga és az, vajjon a vármegyében a községi jegyzők közül hányan állanak fegyelmi vizsgálat alatt és hányat kell azokból kortes érdekek czimen a csávából kirántani.

Lehetetlen azt az új miniszterelnöknek nem tudnia, hogy amire vállalkozott, annak nem képes megfelelni és hogy így csak két eshetőség képzelhető az ő kormányzásában. Vagy az, hogy ötletszerűleg és a véletlen kockagurulásai szerint folynak az ország dolgai. Vagy az, hogy az ő névleges miniszterelnöksége mellett mások intézik a nemzet sorsát az ő felelőssége alatt, de az ő irányt jelölő befolyása s közreműködése nélkül és ő a legszánalmasabb Strohmann szerepét fogja játszani.

Ez az utóbbi eshetőség mindenestre sokkal valószínűbb. Csakis ez szolgáltat érthető magyarázatot arra, hogy a korona választása éppen Bánffy Dezsőre esett, aki nem tűnt föl egyébbel, mint legföljebb azzal, hogy a Kossuth Lajos halálakor bécsi megítélés szerint igen loyálisan és tapintatosan viselte magát és nem adta jelét olyan hazafias fájdalomnak vagy kegyeletnek, melyet valószínűleg nem is érezett. Mivel pedig ez érdemnek tekintetik Bécsben, nincs benne semmi csodálatos, hogy a szabadelvű-párt befolyásos urai, ha már maguk nem maradhatnak és lehetnek miniszterek és ha már magukat nem akarják egy átmeneti kabinetben elkaptatni és lejártni, legalább gondoskodnak arról, hogy a gyöngye helytartók egész sorát ültessék a piros bársonyszékekbe, nehogy elvágassék előlők a hatalom útja.

Az átmeneti kormányok egyébre sem alkalmasok, mint az alkotó államférfiak lejárására.

Ezért vonakodott minden önértékes és politikai reputációjára féltékeny államférfi belépni a Bánffy-kabinetbe csak azért, hogy abból rövid idő alatt mint hitelvesztett politikai egyéniség vonuljon ki, a fennforgó körülmények kényszerítő hatalmának tulsúlya következtében.

Az a pünkösdi királyság, mely az ilyen átmeneti kormányok tagjainak osztályrészül jut — bizony nem nagyon csábíthatja a komoly államférfiakat arra, hogy valami nagyon tőrtők magukat az ilyen rövid életű dicsőség után.

Előre látható volt, hogy a Wekerle-kabinet kétségkívül néhány komoly tehetség tagja helyébe a Bánffy-kabinetben csak olyan kérészt életű államférfiak fognak helyet foglalni, a kikre egészen

közömbös dolog, hogy hetekig, vagy pedig évekig élvezik-e a hatalom előnyeit, s a kik csak arra reflektálnak, hogy valahára — ha csak rövid időre is — urai lehessenek a piros bársonyszékeknek.

Ha pedig az a czélja ennek az apró szentek kabinetjének, hogy az állásaikat be nem töltő miniszterek alatt üresek legyenek a bársonyszékek, mihelyt az állandóság reményével beleülhetnek azokba a szabadelvű párt gazdái, vagy akár a Bánffy által állítólag annyira szorítandó fuzió szülöttei, akkor is méltatlanság és a játék a koronával szemben is, meg a nemzettel szemben is, mert a nagyalkotások nagy reménysegei után az új miniszterek kinevezésével most a nemzeten van a sor, hogy lemondjon.

Politikai hir.

Az egyházpolitika. Mint Budapestról írják Szilágy József, a főrendiház elnöke br. Bánffy Dezsőt, az új miniszterelnököt megalátogatva, a főrendiház által el nem fogadott két egyházpolitikai törvényjavaslatot illetőleg behatóan tanácskozott. — Értesüléseink szerint a felekezetenküliséget illetőleg ezen törvényjavaslat még egyszer a felsőház elé terjesztetnék, csak ha ez újból elvetné, módosíthatnák az. A zsidó vallás recepcziójáról szóló törvényjavaslatot egészében fenntartja a kormány.

A Bánffy-kormány.

Budapest, jan. 15.

A függetlenségi és 48-as párt.

A függetlenségi és 48-as pártban mint azt már egyszer hírül adtuk, nagy örömet szerzett a Bánffy kabinetjének megalakulása. A párt Bánffyt nagyon gyöngye ellenfeleinek tartja a kit a függetlenségi párt rutinírozott szónokai már a képviselőház elnöki székén is sokszor kényes és kellemetlen helyzetbe sodortak; mint miniszterelnökkel szemben még könnyebb lesz ehhez hasonló helyzeteket teremteni. A párt különben még a szombati képviselőházi ülés előtt okvetlenül értekezletet tart, a melyen a Bánffy-kabinettel szemben való állásfoglalásnak a házban való bejelentését fognak elhatározni.

Báró Jósika Samu.

Értesüléseink vannak arra, hogy br. Bánffy Dezső mindent elkövetett arra, hogy kabinetjébe br. Jósika Samut megnyerje. — Három tárca közül volt választása a bárónak, mert a belügyi, a kereskedelmi és a királyi személyekörül trreztát ajánlotta fel br. Bánffy Dezső a volt belügyi államtitkárnak a kit az erdélyi katolikus státushoz való viszonya s az ott történetek nagyon érdekes tagjává tenének a kabinetnek.

Br. Jósika azzal a megokolással tért ki e tntetöt bízalom elől, hogy állandóan nem lakhatik Budapestben. Br. Bánffy Dezső még nem tett le a reményről, hogy megnyerhesse br. Jósikát a király személye körüli tárczára.

A miniszterium eskütétele.

Holnap délelőtt tizenegy órakor teszik le az új miniszterek a király kezébe az esküt. Az eskü után, melyet csak az ujonan kinevezett miniszterek tesznek le, az egész miniszteriumot közös kihallgatásban fogadja a király. A kihallgatásnál, mint a N. Fr. Pr. értesül, a lelépő Wekerle-kabinet tagjai is jelen lesznek, a mi egészen új, szokatlan eljárás, melyet szabadelvű-körökben a Bánffy-kabinet előnyére tulajdonítanak.

A kereskedelmi tárca.

A kabinetalakításban a Hieronymi-kérés dől el utoljára. Báró Bánffy Dezső felajánlotta e tárczát Hieronyminak közvetlen a megbízás után, de Hieronymi a legutolsó pillanatig nem nyilatkozott határozottan. A tegnapi kihallgatás előtt kapta meg br. Bánffy Dezső Hieronymi levelét, a melyben a volt belügyminiszter kijelenti, hogy személyi tekintetek miatt nem fogadhatja el a tárczát. Ez történt délelőtt 10 órakor s délután 1 órakor e tárczára báró Bánffy Dezső már Dániel Ernőt hozta javaslatba.

A kormányváltozás.

Az új kormány kinevezését, valamint a Wekerle-kormány felmentését publikáló királyi kéziratok a hivatalos lap holnapi számában jelennek meg. A kinevező kéziratoknak meg van a rendes formulájuk és egy sablonra megy valamennyi, az érdeklődés most arra irányul, hogy minő formában kapja meg Wekerle Sándor miniszterelnök a fölmentését. Visszatükröződik-e a bizalomnak egyes kérdésekben és általában történt elvesztése a Wekerle Sándort felmentő kéziratban s lesz-e különbség a kéziratok között, a melylyel Szilágyi, Lukács Béla s a kabinet többi tagjai kapják meg felmentésüket, és milyen befolyások érvényesültek e legfelsőbb elhatározások kibocsátásánál.

Érdekes epizód.

A kabinetalakításnak érdekes epizódjáról értesültünk, melyben Wlassich Gyula kultusz-miniszter szerénységének jutott a főszerep. Br. Bánffy Dezső ugyanis megtette az ajánlatot Wlassichnak, mire Wlassich kijelentette, hogy készséggel támogatja Erdélyt az igazságügyi reformokban. Bánffy magyarázgatni kezdett, a miből Wlassich azt vette ki, hogy valami jelentéktlenebb állásról van szó, s már-már ajkán volt a visszautasítás. Ekkor világoztotta fel a miniszterelnök Wlassichot, hogy nem államtitkárságot kínál, hanem miniszterséget, a mire a félreértések eloszoltak s Bánffynak lön kultuszminisztere, Wlassich Gyulának pedig tárczája.

Az államtitkárok.

Egy bizonyos: Pulszky Ágost nem lesz tagja a Bánffy kormánynak. A rudényi képviselőnek a belügyminisztériumba való áthelyezése tervben volt, de Perczel Dezső belügyminisztersége kizárta ennek lehetőségét. A kultuszminisztériumban nem marad meg, mert Pulszky ambícióját mélyen sérti, hogy Wlassichnak rendelkezésére bocsássa állását s kegyelemképpen újra elfogadja tőle.

A földmívelési minisztériumban Miklós Ödönt nehezen nélkülözhetné gr. Festetics Andor, de nem lehetetlen, hogy a gróf amputálja magát, levágván jobb kezét, mert Miklós Ödönt erősen kombináltak a tárczára.

A belügyminisztériumban eddig elfogadható államtitkár-jelölt nincs, főispánt nem akarnak behozni, mert képviselők aszpirálnak a főispánságokra s az időközi választások veszedelmekkel járnak.

A kereskedelmi minisztériumban erősen tartja magát Latkóczy jelölése, csakhogy annak a jelöltségnek sok a kényes pontja. Új miniszter éppen a kiállítás előkészületénél, importált államtitkár a Baross-Lukács rendszer utolsó felvonásánál igen könnyen deduczióra vezethetne, a mitől Dániel Ernő óvakodik. Latkóczy kerületéből is olyan hírek érkeztek, a melyek kétségessé teszik Latkóczynak a megválasztását.

Gróf Festetics és Miklós Ödön.

A földmívelési tárca politikai államtitkára valószínűleg megválk állásától. Ez a szűkebb körű válság a kulisszák mögött folyt le. Rendezték Miklós Ödön tulbuzgó barátai, a kik akkor, midőn tetőponon volt a válság, merészen kombináltak Miklós Ödönt miniszternek, tulságosan megbízván abban a kombinációban, hogy a Khuen-Héderváry kormányban gróf Festetics Andor lesz a király személye körüli minisztere. Ez nem vált be, hanem felingerte gróf Festetics Andort, a ki a személye ellen irányuló intrikát látott abban. Mint írják, ebből felvilágosítások és magyarázatok származtak, a melyek valószínűleg azt eredményezik, hogy Miklós Ödön megválk állásától.

A főrendiház és az új kormány.

A főrendiház ülése az új kormány bemutatkozására eddigelé nincs kitűzve. A fogadás a törvényhozá s házában még annyira sem lesz barátságos, mint a képviselőházban, hol Kubinyi Géza és társai mindig szívesen rendeznek egy kis hangulatot. A főrendiházban ilyen szegeneria alig lehetséges. Hogy a főrendiház milyen barátságos érzelmekkel viseltetik a Bánffy kormány irányában, az is bizonyítja, hogy Bánffy nem talál mágna st, kiyl betölthetné a király személye körüli tárczát. Valóságos házalás folyt ezzel a tárczával, de nem volt mágna, a ki elvállalja. Ez a körülmény is valószínűvé teszi, hogy báró Fejérvárynak sokáig lesz két tárczája.

Bánffy Dezső és a szászok.

Több külföldi lap azt a körülményt, hogy báró Bánffy Dezső a miniszterelnökség mellett nem vállalta el a belügyi tárczát is — mint Wekerle előtt szokásban volt — avval magyarázza, hogy a szászok érzékenységet kimélni akarja.

Igy például a bécsi Neue Freie Presse szerint a belügyi tárczát azért bízták Perczel Dezsőre, mert Bánffy főispánsága alatt a szászokkal szemben kiméletlen érellyességgel járt el és a tizenhárom szász képviselő közt Bánffy miniszterelnökségének hírére nagy nyugtalanság támadt.

A Berliner Tagblatt, a mely vezércikkben foglalkozik a magyar kormányválság megoldásával, szintén utal erre a körülményre.

A Nagyszébenben megjelenő Siebenbürger Deutsche Tageblatt így ír báró Bánffy kinevezéséről: Bánffy Dezső kinevezése súlyos aggodalmakat és szomorú emlékeket kelt bennünk. Önmagunk iránti kötelességünk nyíltan kijelenti azt, hogy a Bánffy-kormány irányában a legnagyobb bizalmatlansággal viseltetünk. Ez a bizalmatlanság egyaránt szól az új miniszterelnök személyének és rendszerének.

Itt nem tudjuk elfelejteni azt, mit jelentett Bánffy főispán Besztercze megyében. Kényuralom volt, a mely a megvetést még gunnyal is tetézte. Bánffy főispán emléke Bánffy miniszterelnököt a mi szemünkben lehetetlenné teszi. És személye rendszert is jelent.

Ő volt a Tisza-féle rendszer egyik főoszlopa, a kinek czélja volt a nemzetiségek igazságtalan lenyűgözése. Ezt a rendszert erőkölesileg már kivégezték — mi nem szolgálhatunk neki. Mindebből az következik, hogy a szász politika a Bánffy-minisztériumot nem támogathatja, nem szabad támogatnia; ez a szász nép becsületbeli ügye.

Es ebből természetstzerűleg következik, mit tekintsenek zsinórmértékül a mi képviselőink. Ebben a percében nincsen egyéb feladatuk, mint kétségtelenül megmutatni, hogy ők a Bánffy-kormányt nem részesítik támogatásukban, hogy ennek az embernek miniszterelnöksége ők kiüzi a kormánypártból, hacsak az új kormány nem ad garanciákat arra nézve, hogy az 1890. szász-programmot a maga teljességében elfogadja.

Biztosan hisszük, hogy képviselőink így gondolkoznak és ők megbízhatnak abban, hogy kilépéstük esetén itt teljes pártolásra fognak találni.

Epigonok kabinetje.

Lapnyilatkozatok.

„Egyetértés“

Valóban méltóan mutatkozik be a szabadelvű kormánypárt legutolsó minisztériuma. Az epigon államférfiak kormányzatát megelőzőben összealkotni nem is lehetett volna. A kormánypártnak aránylag legnagyobbjai után, kik a Wekerle-minisztérium díszét és fényét jelentették és a pártot dicsőösleges harczokba vezették, következnek most Bánffy vezése alatt a legkisebbek, kiknek a kormánypárti takarodót kell megfújniok. Victor Hugo a történelemnek rettenetes iróniáját jellemezte abban, hogy a nagy Napoleon ragadta magához a császári hatalmat. Körülbelül ez a történelmi paródia nyilatkozik a Bánffy-minisztériumban is, a mikor a Wekerle-minisztérium eszméi alapján és politikai örökségével veszi át a kormányt. Végig futva az új minisztériumnak névsorán, a legtöbbje csak azért hat káprázatos ragyogással szemünkre, mert oly hirtelenlül váltak ki eddigi teljes ismeretlenségük, vagy legalább is számba nem vett jelentéktelenségük mélységes homályból. Azt hishetnők róluk, hogy csak azért fogadták el a nekik felajánlott miniszteri tárczákat, mert nem lehet mellette vesztetni valójuk.

„Nemzeti Ujság.“

Nézünk csak a most megalakult kabinetre, mily híven tükröződik le abban az alkotmányos visszafejződés legutóbbi stadiuma. A többség, mely rég elvesztette népképviselői jellegét, odajutott, a hol magyar országgyűlés még nem volt soha. A régi német feudális rendnek kasztjává alakult át, mely egyedül saját magát, a maga kizárólagos jogosítványait őrizi és védelmezi. Az új kabinet ismét egy másik kasztot képez, — melynek semmi organikus kapcsolata nincs a párttal, mert ez csak egy létesül, ha egyes képviselők a nyilvánosság színe előtt folytatott messze ható szerepléstük tekintélyével válnak a közvélemény ujjmutatása mellett a kabinet tagjaivá.

Báró Bánffy Dezső azonban a végszükség kabinétjét állította össze, úgy, a hogy hamarjában tudta, melyet mindenki meglepetve bámul, nem tudván elképzelni, hogy ilyen is lehet egy népképviselői alapon meg-született miniszterium.

Es ami legjellemzőbb, ebbe a kabinetbe olyan urakat hívott meg, akik kilencz tized-részenek eddigi parlamenti szereplése éppen annak az organumnak állandó pihentetésében állott, mely a parlamentben legkevésbé nélkülözhető. Sőt ugy látszik, éppen ez a pihentetés, a szónoklat fórumától való idegenkedés alapította meg tekintélyüket. Az embernek szinte önkéntelenül eszébe jutnak azok az Ozeán szigeteken élő csonka szárnyu lepkefajok, melyek folyton pihentetett szárnyaikat végre majd egészen elvesztették, de éppen ennek köszönhetik, hogy még kiváló szerepet játszanak abban a nagy organizmusban, melyet a világ életének nevezünk.

„Budapesti Hirlap“.

Az új kabinet lehet csel fogás. Lehet, hogy tagjai előtérbe toltattak, hogy rajtuk demonstráltassék az elbocsájtatokon esett méltatlanság. Ez azonban kényes játék. Az új emberek, ha rájuk fuj a szél és ostromolni fogja őket a zápor, védekezni és vagdalkozni fognak természetük sugallása szerint, ösztönik parancsára és nem a ma kiosztott szerepek szerint. Bizonyos, hogy az új kabinet összealkotása alkalmas arra, hogy a szervezett ellenzéknek harcai kedvét a végső határokig fűszítsa. Könnyen kislíthet az, hogy rafináltabb kiszámítással még nem csináltak okos emberek nagyobb meggondolatlanságot, mint a Bánffy-kabinettel.

„Álföld.“

Nekünk az új kabinettel szemben az a meggyőződésünk, hogy csakhamar le fogja járt magát, mert mint az alább közölt miniszteri listából kitűnik, az új kormány nagyon is rá lesz utalva az elnézésre. De ha a kormánypárt sokat hangoztatott önzetlenségével eddig sem volt elkapatva. A kipróbált önzetlenségre támaszkodva, az új kormány majd csak boldogul valahogy. Sőt minél gyöngébb férfiak a miniszterek, annál inkább kénytelenek lesznek azt a híres önzetlenséget tiszteletben tartani és el nem zavarni a busos-fazekaktól senkit, hisz ezzel csak úgy is nagyon gyöngye többségüket vesélyeztetnék.

„Szegedi Napló.“

A ki elolvassa az új kabinet névsorát egy pillanatra sem ingadozhatik abban a meggyőződésben, hogy ez így van, mert ebből a névsorból kettő tűnik ki szembeszökően. Az egyik az, hogy a régi miniszterek közül Bánffy Dezső az állandó szegődségben levő honvédelmi és horvát minisztereken kívül nem tudott mást megtartani Festetics Andor grófnál, a ki rövid minisztersége alatt már is oly fényes jelelt át tehetetlenségének. A másik az, hogy Bánffy Dezső a visszalépő, egyénileg kétségtelenül erős és kiváló férfiak helyére egytől-egyig azon középszerű politikusok közül sorozta össze a kabinetjét, a kik nemrégben még főispánságra is eredménytelenül pályáztak, a kik nem váltak ki eddig sem a hivatalaikban, sem a képviselőházban és a kiknek ily tömeges föléptetése igazán azt a benyomást teszi, mintha a minisztertanácsban ezentul tarokkjátékról, vagy ehhez hasonló fontosságu államügyekről volna szó.

A lemondott kormány azt akarta, hogy epigonok következzenek utána és megdöbbenően elérte a czélját annak az önző pártnak segítségével, mely a saját hatalmának lelkiismeretlennül föláldozza az ország legmagasabb érdekeit is. De tévednek a bukkott miniszterek, ha azt hiszik, hogy az epigonok szinpadra állítása őket mutatja nagyobbakk. Ha voltak előnyeik, azokat teljesen eljatszák ezzel a kaszrozott minisztériummal, mely az ő multjuk, az ő alkotásuk és a szabadelvű párté.

A francia kormány bukása.

Távirati tudósításunk kiegészítéséül a következőket írják:

Páris, jan. 14.

A képviselőház ülését nagy izgatottság közt nyitották meg. Milleraud Barthón köz-munkaügyi miniszter ügyében interpellál és követeli, hogy ankétet hívjanak egybe annak megvizsgálására, vajjon van-e ok arra, hogy a Raynal-féle konvenczió szerzőit vád alá helyezzék. Raynal képviselő is követeli az ankét egybehívását. Meg van győződve, hogy ez meg fogja szegényíteni azokat az embereket, a kik botrányra és a rágalomra szomjaznak. (Tetzés. Közbekiáltások a szélsőbaloldalon.)

Dupuy miniszterelnök kijelenti, hogy a kormány Raynal kijelentései után hozzájárul az ankét kiküldéséhez. A miniszterelnök megokolja, hogy a kormány az ügyet az államtanács elé terjesztette, melynek illetékességét a képviselőház az 1894. év június havában elfogadott napirendben elismerte. A kormány tehát ma az erre vonatkozó rendeletet nem

teheti félre. (Ellenmondás a szélső baloldalon.) A kormány helyen maradt, mert az elvállalt kötelezettségek elől nem tartotta helyesnek kitérni. A képviselőház ki fogja jelenteni, hogy a kormány helyesen járt el (Tetszés.)

Barthón kijelentette, hogy azért mondott le, mert nem akart gyengeséget mutatni a vasuti társaságokkal szemben (Hosszan tartó tetszés). Goblet azt állítja, hogy a kamatbiztosítás tartamának kérdése nincs végleg eldöntve.

A kormány elfogadott indítványát, mely szerint ankét-bizottság küldetik ki, 253 szavazattal 225 ellenében elfogadták.

Élénk mozgás közt kezdik meg a szavazást az indítványozott napirendek felett. A képviselőház 383 szavazattal 231 ellenében kimondja, hogy először Pourquery napirendje felett szavaz, melyben a kormány felhivatik, hogy tartsa tiszteletben az állam jogait. Dupuy miniszterelnök a képviselőház növekedő igazgatósága közt ellenzi a napirendet. Pourquery napirendjét ezután 264 szavazattal 246 ellenében elvetették. Egy képviselő az egyszerű napirendreterést indítványozza, melyet, miután Dupuy miniszterelnök ellene nyilatkozott, 266 szavazattal 250 ellenében elvetettek.

Még több napirendet terjesztenek elő, melyek közül Dupuy miniszterelnök csak Prolat képviselő határozati javaslatát fogadja el, mely azt mondja, hogy a képviselőház respektálja a hatalmak megosztásának elveit. A képviselőház 263 szavazattal 241 ellenében megtagadja Prolat napirendjére nézve a szavazásnál való elsőbbséget. E szavazás után az összes miniszterek elhagyták a termet és az Elysée palotába mentek, hogy beadják lemondásukat.

A képviselőház ezután egyhangulag 329 szavazattal Krantz képviselő napirendjét fogadta el, mely az állam jogainak megővéséről szól, és szombati elnapolta üléseit.

Midőn a miniszterek elhagyták a termet, a szélsőbaloldalon egyes tetszés nyilatások hallatszottak.

Páris, jan. 14.
Casimir-Périer köztársasági elnök elfogadta a Dupuy-kormány lemondását.

Kaszinó-bál Segesvárt.

Segesvár, 1895. jan. 14.

A segesvári magyar kaszinó e hó 12-én tartotta meg azt az évenként ismétlődő magyar bált, mely e vidék magyarságának rendező összejövetei helye szokott lenni. E bál méltán sorakozott elődeihez, sőt talán még jobban sikerült, mint amazok. Igazi, hamisítatlan jó kedv, kitűnő kedélyhangulat uralkodott mindvégig, a mi pedig ritkán szokott előfordulni oly társaságban, melynek tagjai — nagyrészen — egy évben csak egyszer látják egymást. A sikernek egyik főoka e bálók régi jó hírve, s az a tudat, hogy jó társaságban töltünk el egy kellemes estét; de kétségtelenül tényezője volt a fáradhatatlan rendező Ince Jeno megvess aljegyző is, ki rendező társaival együtt a szó szoros értelmében mindent megtett, hogy a jó kedv állandó legyen. A négyeseket 80 pár tánczolta s a tiszta jövedelem a 70 frtot meghaladja.

A város és a vidék előkelő családjai csaknem mind itt voltak. A gróf Bethlen, báró Kemény, báró Szentkereszt, báró Horváth, báró Splényi, gróf Haller, Petky stb. családok mind számos taggal voltak képviselve. Eljött Udvarhelymegye főispánja Mikó Árpád s megyénk főispánja báró Ápor Gábor.

A tánczó párok sorából a következőket jegyeztük fel: Leányok: Adleff Eliz, Amigó Etelka, Bartha Olga, Balog Margit, Bakó Irma, gróf Bethlen Katinka (Szász-Nádás.) Blasek Jenni (Szász-Keresztur,) Cseh-nővérek

(Héjajafalya), Fabriczius Zelina, Fabriczius Matild, Herz nővérek, báró Horváth nővérek (B-Madaras), Jakab Erzsébet, (Homorod-Okland), Jakab Ilonka, báró Kemény Nánika, Lőv Anna, Müller Nánika, Nagy Lujzika, Ouderka Melanie és Gabriella (Fehéregyháza), Petky Mariska, Pildner Irén, Roth Sophie, Stern Adél, Weber Sophie, Wohl Lotti, Zathureszky Corinna stb. Asszonyok: Bakó Ferenczné, Balog Zsigmondné, gróf Bethlen Aurélné, br. Blasek Adolfné, Elekes Károlyné, Fabricziusné, gróf Haller Louise, Herz Jánosné, Jakab Gyuláné, Józsa Vilmosné, báró Kemény Béláné, Kovács Jánosné, Kovács Sándorné, Mátz Jánosné, Müller Frigyesné, Petky Ferenczné, báró Splényi Gézané, Vándori Ferenczné, Virág Gézané, Wohl Ferenczné, br. Szentkereszt Anna.

Balás Imre.

Ha

Ma már nem vicz miniszternek lenni. Olyan könnyű dolog az, a mit könnyebben meglehet útni, mint egy közepes ternót a bécsi lutrin. Épen azért nem lehet csodálkozni, ha többé kevésbbé minden ember gondolkozott már arról, hogy mit is tenne, ha belekerülne a kabinethe. A többek között sikerült megtudnunk a következő miniszterakarnokok reformterveit.

Salamon Antal tanácsos a vízvezetési csatornák helyett házi urak számára emeletes palotákat létesítene és hóhelyek helyett előfizetőket hullatna a magas egekből s így az újságok sem zugolódnának s a Hausherrek is meglennének elégedve.

Hindi papa a „Kolozsavart“ hivatalos lappá tenné, s az összes tisztviselőinek bőven osztaná az elismerést a silány földijavak (gage) helyett.

Széky Miklós, nem engedélyezné a tizedik patika jogot és a kilencediket eltörölné. Ezen kívül megalapítaná „Grand“ körirattal a „quart-ász béla“ rendjelt, s kitüntetné vele Szabó Gyulát.

Smil Dávid megsemmisíténé a tanács azon határozatát, hogy Dalmainak 5000 frt kárpótást adjanak s e helyett építene a sáétár utca sarkára neki egy új palotát bácsi kövekből. Egyszermind a Jókai utcában leszámítoló bankot létesítene „Ereszd a hajam“ czim alatt.

Ozora i Adolf külföldi körútra vinné a a színházat, eltörölné a guttatit és című betegséget és udvarképesse tenné a székely-gulyást.

Vikol Simi zenegróffá emelténé magát, udvari bálokban dirigálná az Imogent és Sebesi Samuval megiratná a Korcsmárosné fiát. Tárcaát azonban csak úgy vállal, ha Béres János vállalkozik melléje államtitkárnak.

Sebesi Samu büntetés terhe alatt megrendelné minden legénynek, és özvegy embernek, hogy „Asszony“t vegyen a házhoz, ha mindjárt 1 frba kerül is és országos jelzővá emelné, hogy „Keresd az Asszony“-t.

Hegyesi Vilmos hétköznapiakra is elrendelné a munka szünetet, — színházat államosítaná a Biasini-szállodát miniszterelnöki palotává tenné.

Korbuly József nem vetette volna meg Apponyival a fuziót s Gombost az „Erdélyi Híradó“ körül szerzett érdemeiért kinevezte volna a saját iroda főnökévé.

Deák Pál tekintettel a jövő szabad válás gyakorlatra, a bival nevű öslény tiszteletére templomokat építtetné.

Ditrói Mór megrendelné a kolozsvári színház igazgatójának, hogy legalább egy primadonnát tartson a segédénekesek mellett.

Kolozsvári Sándor megválasztatná magát tiszteletbeli városi képviselőnek s egyszerűsmind megülni ez irányban elért bukásának 25-ik megtörténtét.

Zika, a rettenetes nyugalmazott írnök felosztatná a parlamentet, hogy ismét legyen képviselőválasztás, mely által térjen vissza a tokányi illatos korszakra.

Ime „interviu“-eim eredménye röviden. Hosszabb programot csak megbízatás esetén voltak hajlandók adni fennnevezett miniszterjelölteim.

x. y. z.

MINDENFÉLE.

Kolozsvár, január 16.

ITTHON.

A Kolozsavárt létesítendő „Itthon“, írók, művészek és hírlapírók köre a megvalósulás felé mindinkább közeledik.

Szombaton az „Ellenzék“ szerkesztőségében a H i n d y Árpád elnökle alatt meg-ejtett értekezleten három bizottság küldetett ki: 1. Egy tíz tagu szervező bizottság H i n d y Árpád elnökle alatt. 2. Egy az „Itthon“ alaptökejének javára rendezendő szinelőadás előkészületeivel megbízott bizottság Ditrói Mór és Korbuly József elnökle alatt. 3. Egy estélyt rendező bizottság Magyar Mihály elnökle alatt.

A bizottságok, mint értesülünk, megkezdették működésüket.

A szervező bizottság tagjai nagy tetszéssel fogadják azt a nézetet, hogy az „Itthon“ tiszteletbeli elnöke Brassai Sámuel legyen, kinek 65 éves hírlapírói multja van; t. i. a magyar tudományosságának nesztora már 65 évvel ezelőtt lapot szerkesztett.

Az „Itthon“ estélyrendező bizottsága is megkezdte tanácskozásait. Az estély körülbelül a jövő hó közepén lesz. A rendező-bizottságba nemcsak a kolozsvári, de az összes erdélyi írókat be akarják vonni. Az estélyre sok érdekes meglepetést készít a bizottság.

A szinelőadás darabja az „Itthon“ tagjainak esetleg ezen alkalomra irt produktumából fog állani.

Ar „Itthon“ különben már most megalkultnak jelentette ki magát, mely hetenkint szerdán összejövetelt tart a Bánffy-palota jobb oldalán levő ideiglenes helyiségében.

A szombati értekezlet után az értekezleten jelenlevők azonnal csoportban mentek föl a kör ideiglenes helyiségébe, hol a szép számú társaság kedélyesen töltött el pár órát.

Az „Itthon“ legelső rendező heti összejövetele ma este 7 órakor lesz a körnek a Bánffy-palotában levő ideiglenes helyiségében.

— **Jogász-báli jelvények és tánczrendek** a Schultz Rezső virágüzletében, nemzetiszínű lobogók a monostor és torda-utcában, báli bevásárlásra siető mamák, lányok és fiatal emberek hirdetik, hogy Carneval herczeg holnap tartja bevonulását, megnyitva az idej elite mulatságok sorozatát a jogász-bállal. Jegyek már nagyrészt elfogytak, így alsó és középpályához már napok óta nem kaphatók, szóval minden jól arra mutat, hogy az első élite bál nemcsak sorrendben lesz első. Jegyek hol-

nap a színházi pénztárnál kaphatók d. e. 9—12-ig, d. u. 3—5-ig, este pedig 1/2 8-tól kezdve.

— **Milyen lesz az új kabinet?**

Lapunk egy barátja új minisztereiink neveiket betűből a következők szót olvasta ki:

PERCZEL
ERDÉLYI

WLASSICS
JOSIPOVICH
FEJÉRVÁRY
DANIEL
FESTETICS.

Óhajtjuk azonban, hogy e betűk jóslata ne teljesüljön, s a kabinetnek ne e név legyen az irányadója.

— **Jubileumi bankett.** Említettük tegnap, hogy T u b a János és R i t t e r Gusztáv, a kolozsmonostori gazd. tanintézet két tanára 25 éves tanárkodásuknak jubileumát ünnepelte meg tegnap a kolozs-monostori gazd. tanintézet. A két jubiláns tiszteletére tanártársai és ismerősei bankettet rendeztek az este Ács Ferencz vendéglőjében. A kedélyes lefolyású banketten jelen voltak a k. monostori gazd. intézet tanári kara, élén Vörös S. igazgatóval; továbbá a két jubiláns ismerősei közül: Dr. Klupathy egyet. tanár, dr. Friedman József, Orbán Lajos, Rozmanits Timóti tanár, dr. Titz Antal és mások. Az első felköszöntőt Vörös Sándor a gazd. intézet igazgatója mondotta, melyre a jubilánsok válaszoltak. Azután még többen toasztrioztak. A társaság Közéző Antal zenekara mellett igen jó hangulatban volt s csak a késő éjjeli órákban oszlott szét.

— **A kereskedők és kereskedő ifjak** szombaton tartják tánczestélyüket a központi szálloda disztermében. Nagy az érdeklődés a házias jellegű szép mulatságnak ígérkező estély iránt. A kereskedők „telt házat“ fognak csinálni.

— **Estély.** Vidám összejövetelt tartott tegnap este a minden hó 15-én összegyűlő társaság.

Az estélyen igen nagy számban jelentek meg s a jelenlevők kellemesen töltötték az időt. Szabó Samu üdvözölte szép pohárköszöntőben az ujjonnan ellátogatott vendégeket, ezek között a honvéd-egylet választmányi tagjai, kik odaadással munkálkodnak a szegény bajtársaik felegyítésén. A honvéd-egylet jegyzőjét Nagy Pál főhadnagyot köszöntötte ezután fel, ki a választmányi határozatoknak odaadó munkával érvényt szerez.

Majd a jelen levő hölgyekre emelt poharat, kik a társaságot jelenlétükkel kellemesebbé teszik.

Booskor Lajos érdekes részleteket beszélt el a korona elásásáról, melynek helyét közelebbről meglátogatta s mely helyen ő Felsége kápolnát építtetett. Egy könyvet is hozott onnan az ereklye-múzeum részére, melyben a korona elásása és feltalálási részletei foglaltatnak.

Persian Gerő a Hentaller könyvből, mely a szabadságharczbeli dalokat tartalmazza, olvasott fel érdekesebb énekeket, s fűzött hozzá magyarázatokat. Felemlített egy pár dalt, mely a könyvből kimaradt. Néhány szebb dalt érezen hariton hangján el is énekel. A társaság 11 óráig kellemesen töltötte az időt.

— **A „Kolozsvári Takarékpénztár és Hitelbank“** czég alatt a mult hó folyamán alakult új kolozsvári pénztintézet iránti bizalom azon tényben nyert élénk kifejezést, hogy

a közönség számára aláírásra kibocsátott részvényeket maguk az érdekelt régibb pénzintézetek részvényesei jelentékenyen tuljegyezték. Az aláírási határidő tegnap járt le.

— **A diákasztal** bizottsága ma a következő adományokat kapta. Hegedűs Sándor városunk képviselője 100 frtot küldött. A bizottság elnökéhez intézett levelében sok jó tanácsot ad a bizottságnak. A bizottság még a következő adományokat kapta: Sándor János főispán 5 frt, Epstein László ívén Rutván (Turóc m.) Kónya Kálmán 1 frt, Omondra János 1 frt, Epstein László 1 frt. A bizottság e helyen mond a nemes alapítónak és adakozóknak köszönetet.

— **A diákasztal** ügye örvendetes módon minél szélesebb körben hódít. Vásárhelyi János, kir. törvényszéki bíró Nagy-Szeben társadalmának egyik kiváló alakja levél útján gyűjtőívet kért a bizottságtól, hogy a szebeni polgárság körében gyűjtést eszközöljön. Mint értesülünk, ott táncmulatságot is fognak e célból rendezni. Mindenesetre szép jelenség mindenesetre követendő példa s biztosíték, hogy az egész erdélyi társadalom meg fog mozdulni.

— **A Mária-Dorothea** egyelet erdélyrészi köre február 6-án a Redoute termeiben tánczestélyt rendez. A rendező bizottság a jótékony cél érdekében már működik és mindent el fog követni, hogy az idej tánczestély méltó társa legyen a jóhírnevű Dorothea-estélyeknek. A rendező bizottság névsorát a napokban közzöljük.

— **A miniszter köszönete.** A vallás és közoktatásügyi miniszter a Kárpát-Egyesület kolozsvári osztályának, dr. Hilibi Halter Károly egyetemi tanárnak, Vörös Sándor királyi tanácsos, kolozsmonostori gazdasági tanintézeti igazgatójának, dr. Hárm Sándor kolozsvári katolikus főgimnázium igazgatójának és Kuncz Elek kolozsvári kerületi főigazgatójának a kolozsvári kerületi tornaversenyek sikerének előmozdításában való szives közreműködésükért s Kolozsvár város közönségének versenydíjakra tett 100 forintnyi adományáért, elismerő köszönetét nyilváníttotta.

— **Züllich István,** városunk ismert ősz gólgára meghalt az éjjel. Az ötvenes években nevezetes szerepet játszott, a menyiben a Bach-rendszer alatt Tördán kertileti főnök volt. Az alkotmányos aera beálltával nyugalomba vonult s nyugdíjából Kolozsavárt éldegelt csendesen. A városi köztgyeek intézésében élénk részt vett s legutóbb a kath. status alelnöki tisztét is viselte. Halálát a városházán fekete lobogó hirdeti, mert a törvényhatóságnak tagja volt. Temetése pénteken délután 3 órakor lesz.

— **Tánczvigalom** a „D.-Szt.-Mártoni önk. Tűzoltó-egyesület“ fölszerelési költségvetési fedezésére ez évi február hó 2-án este 8 órakor kezdődőleg helyett, a vármegyedisztermében zártkörű tánczvigalmat rendez.

— **Kun Kocsárd gróf 95 éves volt.** Ez előtt 20 évvel ugyanis egy hivatalos iratban 75 évesnek írta magát. A lepergett 20 év alatt ugy látszik, az öreg urnak két rövidke esztendő elmosódott az emlékezetéből.

— **Bál Enyeden.** A Bethlen collegium ifjusága f. é. február 2-án tartja meg farsangi nagy mulatságát. A rendező bizottság megalakult és nagy fáradsággal és kellő ügyességgel fáradozik a mulatság sikerén. Az előkészületek már meg vannak téve. Lady patronessul Török Bertalanné ó nagyságát, védnökül pedig Teleky László dr. Kemény Simon br., Barta Bertalan és dr. Jenői Elek urakat volt szerencsés megnyerni. Zenét a kolozsvári Kotze zenekar szolgáltat. A város és vidék nagy érdeklődéssel tekint a farsang ez egyetlen nagy mulatsága elé.

AZ „ELLENZÉK“ TÁRCZÁJA.

1895. Január 16.

Aura.

— Angol regény. —

Az „Ellenzék“ számára fordította:

AMICA.

XLII.

(Folytatás.)

(80)

Azon hosszú nyári napok alatt, melyek az Oliva kis leánya születését megelőzték, az Aura ifjusága és életereje vissza kezdtek térni és ezekkel a mult romjaiból ismét felébredt az a majdnem kétségbeeső sorárgás, hogy leánykori eszményének — azon férfiak a sorsáról valamit tudjon, a ki rövid házasságle alatt csak a rettenetes kísértés és a veszély forrása volt ré néve.

Azon óra óta, midőn Wynyard Terence-t a réten elterítve látta, hová ájultan esett le, egy szót, egy jelt, vagy egy levelet sem kapott tőle soha.

Talán megvetette, vagy talán elfelejtette őt. Igaz, hogy lady Hampsteadtől hallott hírt, Tudta, hogy abból a szerencsétlenségből mely a Dearlocki pikniken érte, teljesen felgyógyult, és azután néhány napot az Amerikában tett utazásokkal töltött el. És azután azt hallotta, hogy onnét hirtelen haza lett híva, hogy a haldokló testvérét kísérelje el Madérába, mert az orvosok oda rendelték a betegot, hogy élete meghosszabbítására ezt az utolsó segélyforrást is megpróbálja, és aztán később olvasta az újságokból, hogy a Madériai levegő sem használát és hogy lord Cliffvill Márcziusnak az elején

halt meg ottan; tehát mostan Terenceze volt lord Cliffvill.

Aztán hosszasan nem hallott róla semmit, míg egy londoni ösmerősse felemlítette a levelében, hogy Lord Oxtownnak az egészsége nagyon megrendült.

„Azt hallom — írta a barátnéja, a kinek fogalma sem volt róla, hogy Aurát ez a tárgy mennyire érdekli, — hogy az öreg ur nagyon meg van törve.

Idősebbik fiának a halála megviselte a szegény emberi és most Terenceze az egyedüli aggodalma — talán emlékezel Terenceze? — egy kellemes külsejű magas férfi, csodálatos barna szemekkel — nos a szegény lord Oxtownnak az az egyedüli óhajtaása, hogy Terenceze nőtüljön meg.

Azt hallottam, hogy volt valaki Amerikában, — természetesen, hogy egy nagyon gazdag leány — a kit megszeretett. Ezek az amerikai leányok mai napság mind elkapkodják a mi házassulandó fiatal arisztokratiáinkat; így tehát valószínű, hogy Cliffvill teljesíteni fogja az öreg atyja kívánságát és nem-sókára megnőtül.

Ez volt a legutolsó, amit Aura róla hallott és ez a hír már két hónapos volt. Mo-hón nézte át a hírlapokat, de sem az eljegyzéséről sem a házasságáról nem talált benne semmit; — de azt hitte, hogy talán elkerülte a figyelmét. Most is erről gondolkozott a mint a meredek erdei ösvényen lassan felfele ment.

Talán ez időre megesküdtött vele ott künt Amerikában — gondola. Tudtam én, hogy őt soha sem fogom többé látni; és még is, ha bár egy sort irt volna, melyben új boldogságát tudatja velem, oly halálval fogadtam volna a figyelmét! Egészen elfelejtve lenni oly nehezen esik!

De azért igyekezett ebben megnyugodni. Most úgy látszott előtte, a mint az éle-

tére vissza nézett, hogy a Terencez értelme ő iránta nagyon mulékony természetű lehetett. Hiszen oly keveset látta — és alig ismerték egymást — alig volt ideje az iránta való vonzalmát észre venni, midőn ő el volt tőle ragadva és egy másik férőhez ment férőhez; és azután, midőn férőjné volt, midőn Londonban ismét találkoztak, nem volt e becületbeli kötelessége, hogy közönyösséget igyekezően érezni iránta? És ő nem csudálkozhatott rajta, hogy Terence rövid szerelméből oly gyorsan kiábrándult.

Boldogabb körülmények között talán szeretett volna, — gondola szomoruan; de kétségtelen hogy már legyőzte azt az érzelmét, melyet a Dearlockei szerencsétlen napon irántam érzett.

És amint ezébe jutott, hogy akkor ő elárulta magát, ismét a szegény pirja borította el az arcát. Bár ne halotta volna az ő szavait és bár szenvedélyes csókjai alatt öntudatlan állapotban lett volna!

És a mint az idő, ez a nagy gyógyító — előre haladt, Aura reá beszélte magát, hogy annak egy kellett lenni, és hogy Terence öntudatlan állapotban volt, midőn ő azt a nagy tévedését követte el.

Vagy nem tud róla semmit, vagy tudja és megveti érte. És ő jobb szerette az első feltevést hinni.

Ma este — gondola magában, — ha lesz elegendő erőm arczomon uralkodni, alkalmat keresek reá, hogy róla Lady Hampsteadtől kérdőzködjem. Ó bizonyosan tudni fogja az utolsó hírt; és reám nézve jobb lesz a legrosszabbat hallani, és aztán örökre kivenni őtet a fejemből.

Ez időre a dombtetőre érkezett, hol a korlát választotta el a gyalog utat az országúttól. Aura a saját szomorú tünődéseivel elfoglalva, lesütött fővel ment; de most hirtelen felenelte a szeméit. És ekkor a szíve egy

nagyot dobbant, mert a korláthoz támaszkodva gondolatainak a tárgya állott!

Egy pillanatig azt hitte, hogy az a kép csak egy álom, egy látomány képzeletének a játéka; de könnyű lépteinek a zajára az alak megfordult és őtet meglátta.

Egy pillanat alatt örömtől sugárzó arccal Aura mellett termett.

— Aura, — kiáltá szakadozottan és fátyolozott hangon — Aura! Végre — valahára!

És a következő pillanatban — Aura nem tudta későbbben megmondani, hogy az miképpen történt a Terenceze karjaiba szorítva találta magát, hevesen dobogó szíve az ő szíven nyugodott, mialatt annak ajkai az ő szeméit, arcát, ajkait, fejét és nyakát forró csókokkal borították.

— Drágám, édesem! Végre az enyém vagy, örökre az enyém! — mormogta szén vedélyesen, a mint ismét és ismét a szívéhez szorította.

De Aura egy szót sem tudott szólni; mind ez oly hirtelen, oly csudálatosan történt, és ez a boldogság oly nagy volt. Egy idő múlva kibontakozott a karjai között, és ajkai néhány szót rebegetek.

— Hogy jött ide? És minő csuda által találta meg az utját erre a helyre?

Tégedet vártalak vissza a keresztlőről — azért állottam meg itten, hol az országut a gyalog ösvénnyel találkozik. Tudtam, bármelyik utat választod itten, megtalálalak.

— De honnét tudta? Honnét.

— Oh, ezeket a kérdéseket a jó Hampstead Eteltől kell megkérdezned! — válaszolá Terence boldogan nevetve. Ő látott el a szükséges utasításokkal.

Ekkor Aura megértette, hogy lady Hampstead miért mondta, hogy ebbére vigyen el magával „bár kit“ a ki neki tetszik.

— De miért nem jött egyenesen a Manor-házhoz? Gondolja el, hogy Dávid és Oliva mennyire örültek volna, ha magát az ünnepélyükön látták volna!

Most már, mint boldog gyermekek egy más kezét fogva egymás mellett mentek.

— Mily különös Dávidot atyának képzelni! mondá Cliffvill nevetve. De Aurám — én nem találkozhattam veled mások előtt, mig előbb egyedül nem láttalak. Előbb bizonyos akartam lenni a boldogságomról. Drágám bizonyos akartam lenni a szerelmedről!

— Sir ugy látszik, hogy nagyon bizonyosak tartja azt! En nem gondolom, hogy magát szeretem — vagy mondtam? — kérde Aura mosolygó tekintettel nézve az ifju sugárzó arcára.

— Ah, édes szerelmem, hiszen tudod, hogy te azt régm megvallottad! — Aurám, elfelejtetted?

— Tehát hallotta? — Oh Terence, mit gondolhatott rólam?

— Azt gondoltam, hogy egy jóságos angyal vagy!

Szerelmem, én azt gondolom, hogy a te szavaid és a te csókaid segítettek engemet az életre visszahozni.

— Tehát nem vetett meg? — suttogtá Aura pirulva.

— Megvetni téged? Áldottalak és az óta még ezerszeret jobban szerettelek!

— És én azt gondoltam, hogy elfelejtetted.

— Édes, én soha sem tudtalak volna téged elfelejteni! — Ha az utóbbi időben azt látszottam tenni, ne feledd, hogy a te saját özvegyi állapotod emelt gátot egy időre közibünk. Özvegyeségnek a kezdetén nem habórihathalak meg az én reményeimmel; és aztán mindőn arról kezdtém álmodozni, hogy hozzád jöjjeek, engem is egy nagy csapás ért.

(Vége köv.)

Bál Tasnádon. Tasnádon az Erőmelék fővárosában nagyban folynak az előkészületek egy február hó 2-án rendezendő táncszertélre, mely érdekes műsorból álló hangversenyyel lesz egybekötve. Az igen kedélyesnek ígérkező estélyre már most felhívjuk olvasóink figyelmét.

Berde Mózés hagyatéka. Berde Mózés ismert erdélyi nábob körülbelül 800.000 forintnyi vagyonát az unitárius egyháznak hagyta. A végrendelettel szemben azonban Berde Béla, Barkóczy Emil báró, dr. Török Árpád és Gál Lajos azt állították, hogy Berde Mózés egész vagyonát Berde Bélának hagyományozta. Ez állítás valótlannak bizonyulván, törvényszék a nevezetteket okirathamisítás miatt vád alá helyezte. A királyi bíróság azonban csak család kísérletét látta fennforogni. A vádlottak ez ellen is felebbezték, de a curia ma e felebbezést elutasította, minnek következtében legközelebb megtartják a végvárgyalást.

Exminiszterek. Jelenleg a következő, közlegénységre visszavonult generálisok vannak a t. házban.

Andrássy Gyula gróf.
Bethlen András gróf.
Csáky Albin gróf.
Eötvös Loránd báró.
Fabinyi Teofil.
Hieronymi Károly.
Lukács Béla.
Péchy Tamás.
Szapáry Gyula gróf.
Szilágyi Dezső.
Széll Kálmán.
Teleki Géza gróf.
Tisza Kálmán.
Tisza Lajos gróf.
Wekerle Sándor.

Ezekhez már most, némelyek szerint hozzájárul nemcsak a még 10 név — az új kabinet tagjainak neve. Annyit lesz csakhamar a kegyelmes ur, hogy szinte szégyelni fogják magukat azok, akik még csak miniszterek sem voltak.

A volt miniszterek új állásai. Bécsi lapok szerint a most lemondott kormány számos tagja részvénytársaságoknál fog állást elfoglalni. Wekerle vagy a Pesti Kereskedelmi bank rég újeségben levő elnöki székét, vagy a Pesti hazai takarékpénztárnál Dániel Ernő távozásával megüresedett elnökséget fogja elfoglalni. Hieronymi az Uniobank által alapítandó magyar agrárbank elnöke lesz, míg Lukács a saját téremtényének, a magyar folyam és tengerhajózási vállalatnak fog élére állani.

Szerencsétlen vadászkirándulás. Megdöbbentő eset híre járta be tegnap Pozsony városát. Mint nekünk írják, a szomszéd Fürv mellett egy pozsonyi vadász-társaság, a melyben Jelencik Vincze altábornagy, a kertületi honvédpárcasnokság, továbbá Vermes Zoltán és Tóth Elemér birtokosok ott voltak, a magas Dunaparttól beleesett a folyóba. Már azt is beszélték, hogy hatan életüket veszítették. Szerencsére azonban mindnyáján kiuszták a szárazra. A társaság Bartal Aurél szánján ment s a rajta ülökkel együtt befordult a vízbe. A vadászpuskák, a táskák, a bundák, a takarók mind odavesztek. S a jégablak és hűtőmegekből áthatottan kimenekült társaság a szánt és a lovakat csak nagy nehezen tudta kivonni a Dunából.

Még egy ál-trónörökös. A népszerű boldogult trónörökös legendás alakja még mindig él a nép képzetében. Nálunk éppugy nem hiszi még ma sem a nép Rezső tragikus halálát, mint nem hiszi Asztrianban. Itt bujdosk a szeretett koronaherceg, csak egymag nem meri mutatni magát — suttog a néplegenda faluról-falura. Ezt a néphitét aztán sok szélmás kizsákmányolja s majd itt, — majd ott tűnik fel időnkint egy-egy áltrónörökös. A legújabb Pajcsn János, a ki — gráci levezelőnk írja — a siohenbrunni (Stájerország) hiszékeny parasztközt szerepelt jó sokáig, mint Rudolf trónörökös, a ki elhitette, hogy a trónörökös nem halt meg, — csak üldözik s bolyongani kénytelen, — mint vándorlólegény. Pajcsu a könnyen hívő parasztembernek élt és nagyobb összegek elikkasztása után megszökött, de letartóztaták s átadták az országos törvényszéknek, mely négy évi börtönrre ítélte.

Telefon-konzert hat város közt. A temesvári városközi telefon-hangverseny szombaton éjjel az ottani vígadó nagyereményben óriási közönség jelenlétében szenzációs sikert aratott. Budapestről fél 300 kilométeres távolságból Hlaváts Kornél kir. mérnök magyar népdalai és Plaszenke asszony alt-énekese dalai csodás közvetlenséggel voltak hallhatók, ugyancsak a szegedi és szabadkai dalárdák és zenekarok előadásai. A tetszés azonban akkor érte el tetőpontját, mikor A. A. dr. Rudnyánszkyné Réthy Laura a „Traviata” nagydíját virtuóz színezettel énekelte a telefonba s itt minden egyes hang kristálytisztán volt hallható a nagyterem minden zugában. Hasonló hatást ért el ugyanazon primadonna költőse

Mezei Mihály aradi tenoristával. Pompásan adta vissza a telefon a temesvári színházban éneklő Kaposi Józsa énekesnő dalait is. A hangversenyt közelebb megismétlik.

Az elektromos kivégzések ellen. Tudvalevő dolog, hogy Amerikában egy idő óta a halálos ítéleteket elektromos áram segítségével hajtják végre. A kivégzés e módját igen jónak tartották, mert a tapasztalás azt mutatta, — hogy a villamos áram szerfölött gyorsan és biztosan öl. Most egy Gibbons nevű amerikai orvos azt állítja, hogy a villamos áram nem öli az ilyen módon kivégzettek csak tetszhalottak, a kiket ismét életre lehet kelteni. Gibbons valami folyadékot fecskendez a kivégzettnek hitt ember bőre alá, a mitől az lassankint lélekzethez jut, s végre egészen föléled. Gibbon 2000 volta-erősségű árammal tett kísérletet állatokon, a melyeket mind életre hozott. Gibbon erősen állítja, hogy az elektromos uton kivégzett bűnösöket is életre tudná kelteni.

Ingyen utazás. Sajátságos hasza játszódtott le tegnapelőtt a budapest-orsovai személyvonat lugos-temesvári utrészén. A mikor a vonat a lugosi állomást elhagyta, egy ismeretlen ember ugrott fel a mozdonyra s könyörgött a gépésznek, vinné el ingyen Temesvárra, mert egy krajczár pénze sincsen s okvetlenül be kell ma jutnia a városba. Nehogy a vonat hirtelen megállással nyugtatnák az utasokat, a mozdonyvezető és fűtő elhatározták, hogy a legközelebbi állomásig elviszik az idegent. Ig közlekedtek azonban az állomáshoz, az idegen leugrott a mozdonyról, s eltűnt az éj sötétjében. — De mire a vonat az állomást elhagyta, emberünk megint csak ott termett a gépen s ekkor nyílt pályán megállították a vonatot, hogy a vonatszemetélyzet segélyre igénybe vehessék. Az ismeretlen mint Gunther Lajos krajnai illetőségű munkanélküli lakatos igazolt magát, mire a kalauz becsukta egy II. osztályú szakaszba, hogy Temesvártól át legyen adható a rendőrségnek. Gyárváros és Temesvár József-város állomások közt azonban úgy lát szik, az idegennek sikerülhetett kinyitni a szakasz ajtaját, mert a végállomáson megint hűlt helyét találták. Az esetet feljelentették a rendőrségnek.

A legújabb robbanás Párisban. A párisi anarkisták hosszú idő után megint életjelt adtak magukról. Tegnap előtt a Rue de Monceau-n egy szolgáló ballagott hazafelé, amikor az egyik ház földszinti ablakpárkányán egy bádogszelenczét vett észre. Rosszat sejtve, fölszengette a házmeztért, aki felvette a szelenczét, az utca közepére dobta, s aztán sejtve becsapta maga után a kaput. Még vissza se ért a szobájába, amikor erős robbanás hangzott el, mire az ablaktáblák csörömpölve szétörték és vasszőgök repültek szanaszét. Szerencsére senki sem sérült meg. Csöndes és elhagyott volt az utca, és csak a robbanás zajára szaladtak a szomszéd házak almból fezevart lakói az ablakokhoz. Az utca is hamar benépesült, a rendőrök odasiettek, a a színházból jövő odacsődültek, de valami nagy izgatottságot nem okozott az eset. Egy órával később újra csöndes volt a Rue de Monceau. A rendőrök felszedezték a dinamitszelencze darabjait, hogy ezek nyomán esetleg kideríthessék a tettest. Abban a házban, amelynek ablakpárkányán a szelenczét találták, olyan ember nem lakik, akinek a a merénylet szólhatott volna. — A szomszédos Rue Verlain van a bbelin vizsgálóbíró lakása, aki Ravacholt és több más anarkistát vallatott, de az a feltevés, hogy a merénylet a vizsgálóbíró ellen irányult volna, nem valószínű, mert abban az utcában még egy ablaktábla se zúzott össze. Valószínűbb az hogy, csakis a Rue de Monceau-n lakó milliomasokat akarta valaki megijeszteni a bombával. Ebben az utcában van ugyanis a Rothschild-család, Camondo és más gazdag emberek háza. Az egyik Rothschild-házát az anarkista merényletek óta éjjel-nappal két rendőr őrszi. Abban a házban, a mely ellen a merényletet terveztek egy operánesnek is lakik, a ki éppen a napokban rendőri oltalmat kért, mert valakinek a bosszujától félt. Lehetséges, hogy csakugyan az operáneseknek szólt a merénylet. Egy éjjeli párisi táviratunk jelenti, hogy nem volt eredménye. A rendőrség nem talált semmit, a mi a tettes nyomára vezetett volna. A rendőrprefektúrán azt tartják, hogy valószínű, hogy veszedelmes tréfáról van inkább szó, semmint anarkistamerényletről. A bombán nem volt robbantó készülék, hanem egyszerű gyutacs. A bombát, mint egy éjjeli táviratunk jelenti, ma városi laboratóriumban megvizsgálták s kitűnt, hogy a bomba kloraiporral volt megtöltve. A robbanás, különös, felfelé hatott, a háztetőkhöz a felrobant szelencze szilánkjait találták. Ha a szelencze az ablakon robbant volna fel, nagyobb kárt okozott volna.

Egy indus Fakir Amerikában. Az ohioi Waverley-ből írják a következő érdekes történetet: Néhány waverleyi orvos és a dolog iránt érdeklődő más egyéniség elhatározta, hogy ha alkalmas és vállalkozó embert találnak, a tapasztalat után meggyőződnek, vajjon azok a hírek, a melyek a magukat élve eltemető indus fakirokra vonatkoznak, igazságos alapulnak-e? Találkoztott is egy Nyn nevű ember, a ki 500 dollárért hajlandónak nyilatkozott reá, a kísérletet magán végrehajtani. Minden előkészület megtörtént, a mikor a dolog a hatóság tudomására jutott és ez intézkedéseket tett a terv megakadályozására. De az intézők nem

mondták le a terről. Nyugodtan megvárták, míg senki sem beszélt a dologról és akkor fogták a kivételhez. Egy olyan helyen, a hol a felfedeztetés ellen teljes biztonságban voltak, helyezték el Nyn. Egy hónapon keresztül készítették elő az eltemetítésre akkép, hogy táplálékát naponta csökkentették egész addig, a míg elértek az életérő fenntartására szükséges minimumot. Ekkor egy deszkára fektették Nyn, nyelvét akkép helyezték el, hogy az a torok nyílását teljesen elfődje és azután száját, orrlyukait és füleit gypattal betömtek. Nyn teste most már halott volt. Pulzusa megszűnt verni, szemei megművegesedtek és az élet minden jele eltűnt. Miután a tetszhalott arcát megborotválták, betették egy légmentesen elzárt ládába és eltemették a pinczében 2 és fél láb mély gödörbe. Ez a mult év okt. 1-én történt. A terv szerint a testnek 1895. év. jan. 1-ig kellett volna így maradnia. Nyolcz hét telt el, félelem és reményesség között azokra nézve, a kik a dologról tudtak. Ekkor azonban azt gondolták, hogy két hónap elég a kísérlet keresztülvitelére és elhatározták, hogy decz. 3-án felélesztik Nyn testét. Mikor a testet a ládából kivették, mint első kedvező jelt, azt tapasztalták, hogy Nyn arcán kis szakáll nőtt. A testet betették egy langyos vízzel telt kádba, kellőleg dörzsölték, a nyelvet normális helyzetbe hozták, a fülből, orrból és szájából kivették a gypatot. Nem sokáig tartott, a mikor a test elkezdett felmelegedni és egy óra múlva kétségtelen jelek mutatták hogy élet van benne. Ekkor meleg borogatásokat alkalmaztak és levegőt szívattuzták a tüdőbe. A tetszhalott összerázkódott, lélekzeni kezdett, néhány hiábavaló kísérlet után felgyenesedett és körülnézett, mint olyan ember, a ki nehéző álomból ébredt fel. Könynyű izgatottsággal és meleg ruha végre teljesen magához térítették Nyn, de oly gyenge volt, hogy ágyba kellett fektetni. A beszélő képesség és a szellemi erők teljes birtoka csak két nap múlva tértek vissza. Az orvosok, a kik a kísérletben résztvettek, pontosan feljegyezték annak lefolyását és kimerítő tudósítást fognak róla kiadni. A dolog természetesen tudományos körökben a legnagyobb feltűnést keltette.

Hajószerezéséltelenség a fiúmei kikötőben. A „Szilifitsza” nevű görög hajó tegnap reggel teljes farakománnyal elhagyta a Baross-kikötőt. A mint a hajó a vizen befelé előrehaladt, utólrte a viharos szirokko és visszakergette a hajót a kikötőbe. Híjába igyekezett a kapitány horgonyvetéssel elejét venni a bajnak, a horgonylánc elszakadt, a horgony a tenger fenekére zuhant, a hajó pedig feltartóztatlan rohanat a petroliumgyárral szemben levő sziklának. A kapitány megadta a vészjelzést, erre a „Klotild” kormányhajó a „Seny” is elősietett, de az utóbbi oly szerencsétlenül akadt össze a görög hajó csavarjával, hogy mit sem tehetett, sőt maga is reászorult a segítségére. A „Klotild” végre a kikötőbe segített a vészilyben levő hajót, és úgy tette a Senyvel is, a mely szintén erősen bajban volt. Ugyanílyen veszedelem fenyegette a „Kálmán király” hajótis, aza a szél a molóhoz kergette és oly erővel ütődött hozzá, hogy egyik csavar-szárny eltört. A Bozda halászbárkát is meggyötörte a szirokko. A „Mária Terézia” és „Mária Valéria” mólók között egy bárkát felfordított a szélvihar, úgy, hogy a kizuhant három embert a „Magyar” gőzhajó emberei mentették ki a vízből.

V. Napoleon. A párisi Eclair második oldalán yesterday számában két arcképet ad ki, melyek egyike egy fiút ábrázol, — a másikánál azonban nem bizonyos, hogy fiatal embert, művészt avagy nőt akar-e ábrázolni. Alatta az áll: „Charlotte Kelly, illetőleg Lotty Watkins a császári herceg fiának anyja.” A fiu arcképe így van aláírva: „Wallie Kelly, a császári herceg fia. Ez a kép tényleg a kis Lulura emlékeztet. Az Eclair azután cikket közöl, a melyben Zulu földön elesett IV. Napoleon regénye van elmondva.

Szerkesztőségi üzenetek.

V. A. Nem teljesíthetjük.

Szerénynek. A szerénység nem saját tehetségünk kicsinyítésében áll, mert ezt szerénykedésnek nevezzük, a mi kiállhatatlan valami; szerénynek ellenben a megérdemelt kitüntetések el nem fogadása. A milyen nemes erény a valódi szerénység, époly kiállhatatlan a szerénykedés, nem különben a szerénytelenség. — A mi Petőfi illeti, volt ugyan jellemében valami nyersséget s azonkívül igen nagy s mint az idő igazolta, méltó önérzete volt, melyet sokan szerénytelenségnek bélyegeznek a nagy költőben. De hogy Petőfi nem volt szerénytelen, sőt nagyon is tudott szerény lenni, mutatja a következő, ujabban napvilágra került adat:

Petőfi Vörösmartyhoz vitte költeményeit véleményadás végett. Vörösmartyt elragadták Petőfi lyrájának eredetiségei s maga vitte Heckenasthoz, hogy rábírja ezt a költemények kiadására. Heckenast magyar vendégszeretettel a két költőt ebédre tartotta. Vörösmarty ebédkezésben azt mondotta Heckenastnak, hogy két poetát ebédre tartani nagy fényűzés.

Petőfi, hogy Vörösmartyt bókoljon, így felelt: Itt tulajdonképen csak egy költőről lehet szó s ez . . .

Vörösmarty közbeszólt szeretetreméltó duzzogással:

— Bocsanat! de azt hittem, én is költő vagyok.

Az „Ellenzék” panaszkönyve.

A kereskedelemügyi miniszter ur figyelmebe.

Székelty-Keresztúrról panaszt vettünk, hogy ott a postai teendőkkal megbízott vállalkozó Reichl Adolf a postai hivatalt a város forgalmi körétől messze távol eső részbe a — téglavető szinek közelében egy tűzveszélyes faépületbe akarja áthelyezni. Tekintve, hogy ez úgy a posta kinstárra, mint a feleke nézve egyaránt káros, nem kételkedünk: hogy ennek megátálása iránt a szükséges lépések — annak idejében meg fognak tétetni s a közérdek a vállalkozó akaratával szemben érvényesülni fog.

Sz. K.

KÖZGAZDASÁG.

Kimutatás a magyar-láposi takarékpénztárnál. Vagyon: Pénztár számla 3537 frt 70 kr. Váltó- és kötvények számla 196.209 frt. Felszerelési számla 391 frt 14 kr. Házbér számla 60 frt. Üzleti költség számla 384 frt 79 kr. Ingatlanok számlája 9000 frt. Összesen 209.582 frt 63 kr.

Teher: Részvény alaptőke számla 20.000 frt. Betétek számla 140.127 frt 49 kr. Tartalék-tőke 20.000 frt. Tőke kamatadó számla 390 frt 33 kr. Osztalékok számla 30 frt. Intézeti költség számla 12.000 frt. Építkezési tartaléktőke számla 4243 frt 60 kr. Nyugdíjalap 615 frt 34 kr. Nyeremény-egyenleg 121 ezer 75 frt 87 kr. Összesen 209.582 forint 63 kr.

Magyar-Lápos, 1894. évi decz. 31-ikén. Moldován, igazgató. Kádár, pénztáros, Bárdy Károly, könyvelő. Csizér Mihály, ig. elnök. Breuer Zsiga, ig. tag. Dr. Bihari Gyula, ig. tag. Szász Dániel, ig. tag.

Jelen mérleg-számla az összes üzleti könyvekkel és okmányokkal a legbehatóbban egybeazonosítottatván, a feltüntetett vagyon tényleg meglévőnek és a pénztári állapot hiánytalannak találtatott.

Kelt Magyar-Láposon, 1895. január hó 2-án. Lebedy János, f. ü. b. tag. Dr. Csizér Ákos, f. ü. b. elnök. Beszenszky János, f. ü. b. biz. tag.

LEGUJABB.

(Az „Ellenzék” eredeti táviratai.)

Lukács és Hieronymi kitüntése.

Budapest, jan. 16.

Az új miniszterium kinevezésével egyidejűleg Lukács Béla, Hieronymi Károly volt miniszterek **belső titkos tanácsosokká** neveztettek ki.

Lukácsot és Hieronymit Wekerle volt miniszterelnök már régen felterjesztette a királynak, hogy érdemeik elismeréséül, titkos tanácsosi méltóságokat nyerjenek, de a felterjesztés ott hevert a király asztalán a nélkül, hogy elintézését nyert volna.

Wekerle a király ezen halogatását is bizalmatlanságnak vette, mert az ilyen felterjesztések királyi jóváhagyása nem szokott magára sokáig váratni.

Követte a halálba.

Budapest, jan. 16.

Hauer József főhadnagy, ki tegnap menyasszonya hidegsége miatt föbe lőtte magát, ma menyasszonya szinten öngyilkos lett. Revolverrel lőtte meg magát.

A féléhivatalos és Bánffy.

Budapest, jan. 16.

Az „Országos Értesítő” című féléhivatalos lap szerint, a Bánffy-kabinet **nem lesz rövid életű**, (???) mert Bánffy Dezső báró nagyon **kemény ember s egyike a legnagyobb taktikusoknak**. (Na-na.)

A pártonkívüliek értekezlete.

Budapest, jan. 16.

A pártonkívüli képviselők tegnap este igen népes értekezletet tartottak Péchy Tamás elnöke alatt. Az értekezlet gróf Szapáry Gyulának a képviselőházban legutóbb a fuzióról tett kijelentéseiről, egyhangulag köszönetet mondott.

Az új kormányall szemben való álláspontjuk kifejtésére Szapáry Gyula gróf kérértetett fel, a ki a megbízatást el is fogadta.

Miniszterek eskütétele.

Budapest, jan. 16.

A miniszterek eskütétele ma d. e. 11 órakor történt.

Legelőször Bánffy Dezső báró miniszterelnök esküdt.

Az eskümintát Fejérvári br. mint a király személyekörli miniszter olvasta fel.

A minisztereknek az eskümintát Tarkovics miniszterelnöki államtitkár olvasta fel.

Mindkét rendbeli eskü-tételnél Széchenyi Gyula gr. királyi főajtonállómester segédkezett, mint magyar zászlós ur.

Az eskü a budai királyi várakban történt.

Wekerle-kabinetfelmentése.

Budapest, jan. 16.

Ma jelent meg a hivatalos lapban a királyi felmentés.

A Wekerle fölmentése így szól:

Fogadja ezen alkalmából hivatalos állásaiban, különösen az államháztartás egyensúlyának megszilárdítása körül fáradságtalan buzgalommal és odaadással teljesített kitűnő szolgálataitól őszinte köszönetemet s egyszerű változatlan kegyelmem biztosítását.

A Szilágyi Dezső, Hieronymi Károly és Lukács Béla minisztereknek szóló felmentés szavai ezek:

Fáradságtalan buzgalommal teljesített kitűnő szolgálatainak elismerése mellett, ezenfelül felmentem.

A Lukács Béla és Hieronymi Károly miniszterek felmentésébe oda van írva a v. b. titkos tanácsosi méltóság adományozása is.

Andrássy Gyula gróf és Eötvös Loránd br. felmentése így hangzik:

Hu és buzgó szolgálatainak elismerése mellett ezennel kegyelmesen felmentem.

Wekerle bucsuja.

Budapest, jan. 16.

Wekerle Sándor miniszterelnök ma délután vett bucsut miniszteriumától.

Casimir Perier lemondása.

Budapest, jan. 16.

Párisban roppant nagy izgatottságot szült tegnap éjjel azon hír, hogy Casimir Perier, a köztársaság elnöke **beadta lemondását**.

A lemondas hire villámgyorsan terjedt el egész Párisban és óriási szenzációt keltett.

A legkülönbözőbb kombinációk terjedtek el, különösen az anarkistákra vonatkozólag.

A legelső pillanatban senkilem akart hitelt adni a lemondás hírének. Később azonban midőn a miniszterelnöki palotából távozni látták Casimirt, elhitték a lemondást.

Casimir Perier ugyanis a tegnapi est folyamán hosszasan tanácskozott Dupuy miniszterelnökkel.

Azután bejelentette az államtanácsnak és senatus elnökének a **lemondását**.

Némely hírek szerint a képviselőházban történt megtámadtatása miatt iparkodtak lemondása visszavételére birni, de Casimir Périer hajthatatlan maradt s kijelentette, hogy semmi szin alatt azt nem teszi.

Ma délután összeült az államtanács és senatus.

Esetleg már holnapra kitűzik az **elnökválasztás idejét**.

Némelyek szerint a lemondás oka az, hogy az utóbbi időben a köztársaság több vádnak és gyanúsításnak volt kitéve.

Másfelől a sok anarkista merénylet ingatta volna meg az elnök állását.

Legvalószínűbb oka az, hogy miután **összeesküvésnek jöttek a nyomára s neje és anyja beszéltek rá a lemondásra**.

Felelős szerkesztő:

BARTHA MIKLÓS.

Segéd-szerkesztő és kiadó lap tulajdonos:

MAGYARY MIHÁLY.

Nyitltér.

A

„Kolozsvári kereskedelmi Bank”

részvénytársaság

(Belközép-utca 9. sz.)

6% kamat mellett

előlegeket nyújt

a „Kolozsvári Takarékpénztár és Hitelbank” részvényeire és illetőleg befizetési igazolványaira.

Kolozsvárt, 1895. január 12.

24 1/2 (4—8)

Az igazgatóság.

H I R D E T É S E K.

Sz. 7821—1894.

tlvi.

34. (1—1)

Árverési hirdetményi kivonat.

A kolozsvari kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság, közhírré teszi, hogy Vári János végrehajtónak Csákány István jogutóda Csákány Péter végrehajtást szenvedő ellen 1854 frt 10 kr. tőke követelés és jár. iránti végrehajtási ügyben a kolozsvari kir. törvényszék (a Kolozsvar városi kir. járásbíró) területén levő, Kolozsvar városban és határán fekvő és a nevezett végrehajtást szenvedő Csákány Péterre felerészben átruházott s utóbbinak kizárólagos tulajdonát képező kolozsvari 3569. tjkvben A + 1. rsz. 3588. hrsz. a. ingatlanra 1500 frt becsárban az árverést ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1895. évi február hó 13-ik napján délelőtti 10 órakor a kir. törvényszék telekkönyvi hatóságánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10 százalékát bánatpénz gyanánt készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvényozikk 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3933. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság.

Kolozsvar, 1894. évi szeptember hó 27-én.

REINBOLD ARTHUR,
kir. törvényszéki bír.

MEGHIVÓ.

A „magyar-láposi Takarékpénztár részvény-társaság“

VII. évi rendes közgyűlését

1895. évi január hó 27-én d. e. 9 órakor saját helyiségében tartja meg.

Tárgysorozat:

- I. Az igazgatóság előterjesztése, kapcsolatban a felügyelő-bizottság jelentésével, az évi zárszámadások megvizsgálása tárgyában, ezek alapján a nyeresemény felosztására vonatkozó javaslat tárgyalása és a felmentvény megadása.
- II. Igazgatósági elnök, vezérigazgató, három igazgatósági és öt felügyelő-bizottsági tag választása.
- III. Az esetleg kellő időben benyújtott indítványok tárgyalása.

Ezen közgyűlésre a t. részvényeseket, tekintettel az alapszabályok 14. §-ára, tisztelettel meghívja

Az igazgatóság.

Jegyzet. 14. §. A közgyűlésen csak azon részvényesek bírnak szavazati joggal, kik mint részvényesek a közgyűlést megelőzőleg legalább 3 hónappal a részvénykönyvbe bejegyezve vannak és részvényeiket a közgyűlés megnyitása előtt az igazgatóságnál elismervény mellett letéteményezik.

31. (2—3)

Középkorú gazdatiszt,

ki nagyobb uradalomban utóbb 17 évig szolgált,

azonnali alkalmazást keres.

Jó bizonyítványokkal bír.

Czim a kiadóhivatalban.

29. (2—2)

Egy ügynök,

ki a borüzletet jól érti,

kerestetik

egy nagy borkereskedés részéről,

Kolozsvar és környékének piacza részére.

Ajánlatok e lap kiadó-hivatalába küldendők „V. Y.“ jegy alatt.

30. (2—2)

HATÓSÁGILAG ENGEDÉLYEZETT VÉGELADÁS.

KOVÁTS P. és FIAI

cégüzletével végleg felhagy

és hogy a felszámolás (Liquidatio) gyorsan lebonyolítható lehessen, az 1884. évi XVII. t.-czikk 52-ik §-a értelmében

hatóságilag engedélyezett és ellenőrzött

végeladást

tartanak

diszmű-, gyermekjáték-, japáni árúk és hangszer raktárukból.

Hol a nagyérd. közönségnek legjobb alkalmat nyíllik **Karácsonyi és Újévi bevásárlásait** — készpénz fizetéssel — mélyen leszállított árak mellett beszerezni.

975. (24—25)

A bécsi nemzetközi élelmezési- és hadsereg ellátási kiállításon „Wien-Runde 1894.“ kitüntetéssel!

BODOKI

„MATILD-FORRÁS“

kristálytisztá égvényes vasas savanyuvíz.

Vérszegénységen alapuló betegségeknél, a gyomor és az idegrendszer bántalmánál és női bántalmaknál megbecsülhetlen gyógyhatású kellemes ital!

Legfelségesebb ízű „borvíz“ — a maga nemében páratlan hatású „gyógyító víz“!

Elsőrangú acél-forrás!

a melynél tisztább, egészségesebb és kellemesebb, de mindenekelőtt olcsóbb ásványvizet képzelni sem lehet.

Egy literes üveg víz ára üvegcserelessel 10 krajczár.

10 üveg, vagy nagyobb mennyiség vételénél megfelelő árkedvezmények.

Kolozsvar főraktáron:

SEGESVÁRY és TÁRSAI uraknál.

Tisztelettel:

GYÖRGY JÓZSEF, a forrás kezelője.

925. (24—x) (Háromszékmegye) BODOK (Háromszékmegye.)

MATUTSEK JÓZSEF

27 év óta fennálló

férfi-, női- és gyermek cipész-üzlete,

KOLOZSVÁRT,

Főtér 32-ik szám alatt (a volt HUTFLESZ-féle üzlethelyiségben).

Megrendelések beküldött mérték vagy lábbeli minta után a legjobb anyagból és divat szerint, lehetőleg gyorsan teljesítetnek.

3. (10—x)

JESZENSZKY FERENCZ

főtér, Takarékpénztár-épület.

Leszállított árak

mindennemű női- és gyermek téli felöltőkben.

Különösen

női blousok és gyermek ruhák

félárban.

982. (13—x)

Eladó ház örök áron azonnal a belkirály-utczában 4. sz. alatt,

kedvező feltételek mellett;

vagy 10 évre bérbeadó egy bérlőnek.

Ezen lakás áll 10 szobából s hozzá tartozó mellékhelyiségekből.

Értekezhetni márczius hó végéig e fentírt helyen, azontul e lap kiadó-hivatalánál.

32. (1—3)

Dr. SCHÖFFER-féle ANTIRHEUMATICON (köszvény-szesz.)

Bemutatott a nm. m. kir. belügyminiszterinmnál 95310—93. VI. 11. szám alatt.

XIII. Leó pápa, Bismarck herceg volt német kan-czellár, Bende Imre nyitrai püspök, bellusi Baross Gáborné s még igen sok és előkelő személyiség által eredménynyel használt s elismeréssel kitüntett, ugy több tekintélyes orvos által betegeiken kipróbáltatott és a csusz, köszvény és migrain ellen a legmelegebben ajánlatott.

Főraktár: Török József gyógyszerárán Budapest; azon kívül kapható minden nagyobb gyógyszerárán és droguistánál.

Kolozsvarott: Burger Frigyes drogua kereskedő urnál Főtér.

Egy üveg ára helyben 1 frt; vidékre csomagolással 1 frt 20 kr.

33. (1—10)

Alapított 1855-ben.

MÜLLER GYULA

(Keresztény Imre utóda)

kefe- és ecset-gyára,

Kolozsvar, Jókai-utca (belszén) 14. sz. alatt.

Van szerencsém a nagyérd. helybeli és vidéki közönség becses figyelmébe ajánlani

ártmányaimat,

melyek minőség, jóság és az árak tekintetében a külföldi gyártmányokat fölülmulják és a melyek több országos és iparkiallításán érdem érmeikkel lettek kitüntetve.

A székesfehérvári országos kiállításon 1879. ezüst érmmel lett kitüntetve.

A Szolnokdóba megyei gazdasági egylet termény-állat és iparkiallításán 1879. bronz érmmel lett kitüntetve.

A budapesti országos kiállításon 1885. nagy érmmel lett kitüntetve.

Nagy raktárt tartok minden e szakmába vágó cikk-kekből a legfinomabbtól a legegyszerűbbig.

Elvállalok mindennemű gépkefék javítását avagy ujjá készítését.

A legjobb romániai sertéből készítek továbbá: parket-fénykeféket, festő-(Steinpenzlik), meszelő- és kender-tisztító-, fedőfestő ecseteket,

FODRÁSZ GÖMBKEFÉKET,

ruha-, haj- és bársonykeféket, mindezeket felelősség mellett, tiszta sertéből.

5. (9—x)

Kiváratra árjegyzéket azonnal küldök.

Nyomatott Magyar Mihály nyomdájában Kolozsvar, Belközép-utca 33. szám alatt.

Iskola Alapítvány - Kolozsvari Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.